

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἑστίας»: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ. 39.

Λήξαντος ἤδη τοῦ 8ου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 420

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΙ ΣΥΝΕΒΗΘΙΑΙ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, διήγημα ὑπὸ Γ. Μ. Βιζυηνοῦ.
- ΧΡΟΝΙΚΑ ἐκ Παρισίων.
- ΜΥΡΜΗΚΕΣ, ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΣΦΗΚΕΣ ὑπὸ Ν. Χ. Ἀποστολίδου.
- ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ συμβουλή.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΔΑΗΘΕΙΑΙ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν τῷ ἑκρίτῳ γαλλικῷ περιοδικῷ *Nouvelle Revue* τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐδημοσιεύθη ἀξιολογητὴν πραγματεία τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Περὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸ τοῦ 1821», ἧς μετὰφρασιν ὁ δημοσιεύτη προσεχώ; ἡ «Ἑστία».

Ἐν ἑτέρῳ δὲ γαλλικῷ περιοδικῷ, τῇ *Revue du monde Latin*, ὁ γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. μακρήσιος de Queux de Saint Hilaire δημοσιεύει μετὰφρασιν τοῦ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» πρὸ τινων μηνῶν δημοσιευθέντος ἄρθρου τοῦ κ. Δ. Βικέλα περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνοῦρου.

Ἡ γνωστὴ ἐν Βιέννῃ οἰκονομολογικῇ ἐφημερί «Μηνύτωρ τῆς Παγκοσμίου Τύχης» παραγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἔκδοσιν γαλλικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον *Union Panhellénique* (Πανελληνίος Ἐνωσις), σκοπὸν ἔχουσα τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἡ ἀγγελλομένη ἐφημερίς ἔσται σχήματος μεγάλου, θὰ ἐκδίδεται δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οἷς τῆς ἑβδομάδος, βραδύτερον δὲ ἡ ἔκδοσις αὐτῆς γενήσεται ἡμερησίᾳ.

Ἐν ἰσπανῶν ἀπεβίωσεν ἐκ περιτονίτιδος τῇ 31)12 Ἰανουαρίου ὁ γνωστὸς τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἑστίας» καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Πίος. Ὁ αἰδίδιμος ἀνὴρ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀσχολούμενος εἰς τὴν μελέτην τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἰδημοσίευσεν ἐν δανικοῖς περιοδικῶς συγγραμμάσι πολλὰς ἀξίας λόγου πραγματείας περὶ τῆς γραμματικῆς αὐτῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐξέδωκε τῷ 1879 τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τῶν ὑπὸ τοῦ Χάν γερμανικῶν ἐκδοθέντων νεοελληνικῶν παραμυθίων, εἰς ἃ προσέθηκε καὶ τινὰ ὑπ' αὐτοῦ συλλεγμένα ἐν Σύρω καὶ ἐν Ἀτυπαλαίᾳ, ἅτινα ἕνεκα τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς προσοχῆς ἣν κατέβαλεν εἰς ἀκριθεὶ καὶ πιστὴν διατήρησιν τῶν διαλεκτικῶν ἰσοτισμῶν, εἰσι πρότυπα γλωσσικῶν μνημείων. Περὶ τῆς συλλογῆς ταύτης ἰδημοσίευσεν ἡ «Ἑστία» ἐκτενὴ κρίσιν ἐν τῷ Θ' τόμῳ αὐτῆς.

Ἐν Περτρούπολει γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. Γαβριήλ Ἀετοῦνης ἰδημοσίευσεν ἐν τῷ τεύχει τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει βωστικοῦ ὑπουργείου πραγματείαν «περὶ τῶν εἰς τὴν βυζαντι-

νὴν ἱστορίαν καὶ γραμματολογίαν ἀναφερομένων ἄρθρων τοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηναίου».

Ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἰησοῦιδῶν ἀποκριτῆρας πατρὸς C. M. Curci, ὁ πρὸ τινων ἔτων πολύκροτον ἐκδοῦς σύγγραμμα περὶ τῆς παπικῆς κυβερνήσεως, ἰδημοσίευσεν ἐσχάτως νέον φιλιππικὸν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Il Vaticano Regio*. Τὸ ἔργον τοῦ τούτου ἀφιερωτὸ εἰς τοὺς νεαροὺς κληρικούς καὶ εἰς τοὺς πιστοὺς λαϊκοὺς, σκοπεῖ δὲ δι' αὐτοῦ νὰ καταδείξῃ τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχει ἡ παπικὴ ἀρχὴ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ κοσμικῶν στοιχείων καὶ ἐκ τῶν θρησκευτικῶν τμημάτων. Τὸ βιβλίον ἐκδοθήσεται προσεχῶς καὶ ἀγγλιστὶ μετὰ προλόγου συντεταγμένου ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ Γλιόστωνος.

Ἀπὸ τῆς 25 Δεκεμβρίου ἐκδίδεται ἐν Φλωρεντίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς ἰσπανολόγου κ. Angelo de Gubernatis ἡ «Διεθνὴς ἐπιθεώρησις» (*Revue internationale*), σύγγραμμα περιοδικὸν συντασσόμενον εἰς γλώσσᾳ γαλλικῇ, τῇ συνεργασίᾳ λογίων διαφόρων ἔθνων. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα δύο τεύχη περιέχουσιν ἀξίας λόγου διατριβὰς τοῦ γερμανοῦ Κόλτζενδορφ, τοῦ Βέλγου δημοσιολόγου Laveleye, τοῦ Μκς Μύλλερ, τῆς Δώρας Ἰστριάδος, τοῦ Ἰουλιου Κλαρετὶ (περὶ Βίκτωρος Οὐγκῶ) καὶ πολλῶν ἄλλων ἑγκρίτων συγγραφέων. Ἰδίως λίαν ἰνδιαφέρουσαι εἰσιν αἱ παρμηθεῖς φιλολογικαὶ ἐπιστολαὶ ἐκ τῶν πρωτευουσῶν πάντων σχεδὸν τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, παρέχουσαι εἰκόνα ἀκριθεὶ τῆς καθόλου καταστάσεως τῶν γραμμάτων. Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς τοῦ περιοδικοῦ τούτου, κατὰ δεκαπενθήμεριαν ἐκδιδόμενου, εἶνε ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Τουρκίᾳ ὄρ. 45.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ἰδημοσίευσεν μακρὰν ἔκθεσιν, ὑποβληθεῖσαν εἰς τὰς Βουλὰς, περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰταλικῶν σχολείων. Ἐν ταύτῃ γίνεται λόγος καὶ περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἰωαννίνοις, Γαλαζίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Βηρυττῶ κλπ. τοιούτων σχολείων.

Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βατικανοῦ ὁ κ. K. Müller ἀνεκάλυψεν σημείωσιν περὶ τῶν χειρογράφων, ἅτινα ὁ Ἰανὸς Λάσκαρις ἠγόρασεν ἐν τῷ ταξιδίῳ, ὅπου ἐπιχειρήσας εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, διὰ τὸν Αζυρέντιον τῶν Μεδίκων. Αἱ εἰδήσεις περὶ τοῦ ταξιδίου τούτου εἶνε σπάνιαι, οὐδὲ ὑπῆρχε γνωστὸς κατάλογος τῶν ἀποκτηθέντων χειρογράφων. Ἡ εἰρεσις ἦν τῶν σημειώσεων πληρῆς τὸ κενόν, διότι εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ε. Πικκολόμινι δημοσιευθέντα περὶ τούτου μνημεῖα προστίθεται 1) Κατάλογος χειρογράφων, σπουδαιότατος διὰ τὴν βιβλιοθήκην, 2) Εὐρετήριον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Αζυρέντιου, 3) Κατάλογος τῶν ὑπὸ τοῦ Αζυρέντιου ἀγορασθέντων, 4) Κατάλογος χειρογράφων, ὄντων κτήμα τοῦ Αζυρέντιου. Οὗτως ἡ εἰρεθίσις σημειώσεως ἔχει διπλὴν ἀξίαν διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν χρησιμεύει διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Αζυρέντιανῆς βιβλιοθήκης, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν χειρογράφων τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν τῶν σπουδῶν τῶν φιλολογικῶν καὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων διαφέροντος τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἡ δημοσίευσις τῶν καταλόγων πρόκειται νὰ γίνῃ ἐν τῷ *Centralblatt für Bibliothekswesen*.

Ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης ἐνεργήθησαν κατὰ τὸν χειμερινὸν ἔξάμηνον 1883-1884 φοιτηταὶ 475, ἐξ ὧν αἱ 58 γυναῖκες, σπουδάζουσαι κατὰ τὸ πλεῖστον φυσικὰς ἐπιστήμας 7 αὐτῶν ἀκροῦνται μαθήματα ἱατρικῆς.

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἔκδοσις νέας συλλογῆς ποιημάτων τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ, ἐπιγερρομένης *Les Justes Colères*. Τὰ ποιήματα ταῦτα ἐργήθησαν πρὸ δώδεκα ἢ δεκατριῶν ἔτων, καὶ ἀποτελοῦσι τρόπον τινὰ συνέχειαν τῆς ἑτέρας συλλογῆς, τοῦ «Φοβεροῦ ἔτους».

Ἐν οὐδεμίᾳ γὰρ τῇ κέρθῃ ἰσπανῶν συγγραφέων ἀνέρχονται εἰς οἷα ἐν Ἀγγλίᾳ ποσά. Ὁ Δισραβίλ; ἐπορίσθη διὰ τοῦ καλάμου τοῦ 30 γιλιάδων λιβρῶν στερλινῶν, ὁ δὲ Βύρων 23,000. Ὁ Μικώλης ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐκδοτοῦ τῆς «ἱστορίας τῆς Ἀγγλίας» 20,000 λίρας. Ὁ Οὐάλτερ-Σκόττ ἐκέρδησεν ἐκ τῶν ἑνδεκα ὀνομαστοτάτων μυθιστοριῶν του

Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Προκτωθέντος του Α' διαγωνισμού της «Εστίας» προς συγγραφήν ἑλληνικοῦ διηγήματος, ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς προβαίνει εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ Β', ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς πρόθεσιν τοῦ νὰ συντελέσῃ διὰ τούτου κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς παραγωγὴν πρωτοτύπων ἑλληνικῶν ἔργων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἴσως δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ προγράμματος, ἐν ᾧ διατυποῦνται αἱ βάσεις τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀνατυπώσωμεν ὁλόκληρον αὐτό, ἔχον ὡς ἑπεται:

«Ἐν τῇ νεκρᾷ ἡμῶν φιλολογίᾳ τὸ ἥκιστα μέχρι τοῦδε καλλιεργηθὲν εἶδος ἐστὶν ἀναντιρρήτως τὸ διήγημα. Πλὴν τῆς συλλογῆς τῶν διηγημάτων τοῦ κ. Α. Ρ. Παγκρατῆ, τῶν ἔργων τοῦ κ. Στ. Ξένου καὶ Κ. Ράμφου, καὶ ὀλίγων ἄλλων τῶν καθ' ἡμᾶς διακεκριμένων συγγραφέων, οὐδεμίαν ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν ἑλληνικὴν ἐργασίαν ἐν τῷ εἶδει τούτῳ, ὅπερ πλουσιώτατα ἀντιπροσωπεύεται ἐν ταῖς γραμματολογίαις τῶν ἐπιλοίπων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, προσφορώτατον θεωρούμενον εἰς ἀναπαράστασιν σκηνῶν τῆς ἱστορίας ἢ τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἐνὸς λαοῦ, ἢ εἰς ψυχολογικὴν περιγραφὴν χαρακτῆρων. Ἐν τούτοις ὁμολογούμενον εἶνε ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φιλολογικῆς δύναται νὰ ἀσκήσῃ μεγάλην ἠθικὴν ἐπίδρασιν, ὑποθέσεις ἐθνικὰς πραγματευόμενον, ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς διαπλάσεως ἐν γένει τῶν ἠθῶν. Διότι σκηναὶ εἴτε τῆς ἱστορίας εἴτε τοῦ κοινωνικοῦ βίου διαπλασσόμεναι καταλλήλως ἐν τῇ ἀφηγήσει, κινουσι πλειότερον τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀναγνώστου καὶ οὐ μόνον τέρπουσι καὶ λεληθότως διδάσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξεγείρουσιν ἐν αὐτῷ τὸ αἶσθημα τῆς πρὸς τὰ πατρία ἀγάπης. Ὁ ἑλληνικὸς δὲ λαὸς, εἴπερ καὶ ἄλλοις τις, ἔχει εὐγενῆ ἠθὴν, ἔθιμα ποικίλα καὶ τρόπους καὶ μύθους καὶ παραδόσεις ἐφ' ὅλων τῶν περιστάσεων τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ βίου· ἡ δὲ ἑλληνικὴ ἱστορία, ἀρχαία καὶ μέση καὶ νέα, γέμει σκηνῶν δυναμένων νὰ παρᾶσχωσιν ὑποθέσεις εἰς σύνταξιν καλλίστων διηγημάτων καὶ μυθιστορημάτων.

«Ἐν τούτοις, ὡς εἶπομεν, ὀλίγιστα εἶνε τὰ τοιαῦτα ἑλληνικὰ ἔργα, ὀλίγιστοι δὲ καὶ οἱ περὶ τὰς τοιαύτας ἐργασίας νῦν ἀσχολούμενοι. Τὴν ἑλλειψιν δὲ ταύτην συνησθάνθη μάλιστα ἡ «Εστία», ἀναγκάζομένη τούτου ἕνεκα νὰ παρέχῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς μεταφράσεις τῶν εὐδοκιμωτέρων τοιούτων ἔργων ξένων συγγραφέων.

«Εἰς τῆς τοιαύτης δ' ἑλλείψεως τὴν πλήρωσιν ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ κατὰ τὰ ἐνόητα ἡ Διεύθυνσις τῆς «Εστίας», ἀπεφάσισεν, ὅσον οἱ πόροι τῆς ἐπιτρέπουσι, νὰ προβῇ αὐτὴ ἀθλοθέτις ἀγῶνος, περιοδικῶς καθ' ἑξαμηνίαν γινομένου, πρὸς συγγραφήν τοιοῦτου ἔργου, προβάλλουσα τοῦτον οἰονεὶ κέντρον πρὸς παρότρυνσιν τῶν δυναμένων εἴτε διαθέσιν ἐχόντων ν' ἀσχοληθῶσιν εἰς τοιαύτην φιλολογικὴν ἐργασίαν. Καὶ δὴ ἀποτεταμένη πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας λογίους, προκηρύσσει διαγώνισμα πρὸς συγγραφήν πρωτοτύπου διηγήματος ἐπὶ τοῖς ἐπομένοις ὄροις:

«Α'). Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος ἔσται ἑλληνικὴ, τοιαύτη θὰ συνίσταται εἰς περιγραφὴν σκηνῶν τοῦ βίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν οἰαδήποτε τῶν περιόδων τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἢ εἰς ἐξιστόρησιν ἐπισοδίου τινὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

«Β'). Τὸ διήγημα ὅσον νὰ ἔλῃ ἕκαστην 10 τοὐλάχιστον σελίδων τῆς «Εστίας»· ἕκαστον δὲ χειρόγραφον νὰ εἶνε ὅσον ἕνεστι καθαρῶς γραμμένον.

«Γ'). Εἰς τὸ κριθιζόμενον ἕριστον ἐκ τῶν υποβληθισμένων διηγημάτων θέλει ἀπονεμηθῆ βραβεῖον δραχμῶν τριακοσίων (300).

«Δ'). Τὸ βραβευθιζόμενον θέλει δημοσιευθῆ ἐν τῇ «Εστίᾳ» ἕνεκ ἄλλης ἀμοιβῆς τοῦ συγγραφέως, ὅστις καὶ ἐν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐκδώτῃ ἰδιαιτέρως ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ «Εστίᾳ».

«Ε'). Ἐκ τῶν υποβαλλομένων ἔργων δὲν δύνανται νὰ υποβληθῶσιν εἰς ἐπόμενον διαγωνισμὸν ὅσα οἱ κριταὶ ἤθελον θεωρήσει ἀνεῖμα λόγου.

«ς). Ἐκ τῶν λοιπῶν διηγημάτων ἡ Διεύθυνσις τῆς «Εστίας» ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ περιοδικῷ ὅσα ἂν ἐγκρίνῃ ἐκ τῶν ἀμείνων· μετὰ τὸ βραβευθιζόμενον ἐργαζόμενον ἐπὶ εὐλόγῳ ἀμοιβῇ τῶν συγγραφέων. Πάντα δὲ τὰ υποβαλλόμενα χειρόγραφα μένουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» μὴ ἐπιστρέφόμενα εἰς τοὺς συγγραφεῖς αὐτῶν.

«Ζ'). Οἱ θέλοντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» διὰ τὸν δεύτερον διαγωνισμὸν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1884, νὰ συνοδεύωσι δ' αὐτὰ διὰ δελτίου ἐνσηραγίστου ἐγκλείοντος τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ φέροντος ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἐπιγεγραμμένον τὸν τίτλον τοῦ υποβαλλομένου διηγήματος.

Ἡ κρίσις τοῦ διαγωνισμοῦ δημοσιευθήσεται ἐν τῇ «Εστίᾳ».

Ἡ ἀγωνόδικος Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν δεύτερον διαγωνισμὸν θ' ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κκ. Ι. Ἰσιδ. Σκυλίτση, Σ. Κ. Σακελλαροπούλου καὶ Ἀριστομένους Προβελεγγίου, εὐμενῶς ἀποδεξάμενων τὴν περὶ τούτου περὶ ἀκλήσιν τῆς Διευθύνσεως τῆς «Εστίας».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1883.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Εστίας».